

РЕШЕНИЕ

№ 19616

гр. София, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. Г.ЕВА**

при участието на секретаря **СИЛВИЯ К. ЗЛАТКОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА К. Г.ЕВА** Гражданско дело № 20221110140494 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на Е. Д. М. против Н. Б. Н.Б., с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 240, ал. 1 ЗЗД вр. чл 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, за осъждане на Н. Б. Н.Б. да заплати на Е. М. сумата от 5000 лв., представляваща дължима заемна сума по договор за паричен заем, сключен между ищцата и ответницата.

В исковата молба се твърди, че ищцата е предала на ответницата сумата от 5000 лв., която сума представлява част от размера на предоставен банков кредит по договор между нея и трето лице – банка. Твърди, че между страните била постигната договорка ответницата да погасява дължимите месечни вноски. Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответницата да ѝ заплати

процесната сума.

Ответникът в срока по чл. 131 от ГПК е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва иска. Твърди, че във връзка със заема е предавала на ищцата ежемесечни суми от 100 лв. до 800 лв., като преустановила плащането им, заради влошаване отношенията между страните.

В съдебно заседание ищецът Е. Д. М., редовно призована, не се явява, представлява се от адвокат О., който поддържа исковата молба и моли за уважаване на иска.

Ответникът Н. Б. Н., редовно призован, в открито съдебно заседание, не се явява, представлява се от адвокат А., който поддържа отговора на исковата молба и моли за отхвърляне на иска.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателствата на основании чл. 235, ал.2 от ГПК и по свое вътрешно убеждение на основание чл. 12 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

По предявения иск с правно основание чл. 240 от ЗЗД за връщане на дадена в заем от ищеца на ответника, парична сума от 5000 лева, по сключен договор за заем между страните през месец март 2020г., ищецът следва да установи освен постигнатото съгласие за сключването на договора за заем между страните, в предвид реалния

характер на този договор, и факта на предаването на сумата на заемополучателя. В случая безспорно се установи от приетия по делото Договор за потребителски кредит № FL1060477 от 13.03.2020г., че ищцата е изтеглила кредит в размер на 25 000,00 лева, като от горепосочената сума е предала на ответницата – Н. Б. Н.Б., сума в размер на 5000,00 лева, по молба на последната за финансиране обучението на сина ѝ – Й.А.Б.. Тези релевантни за спора факти и обстоятелства се установяват, както от приетия по делото договор за кредит, така и от постановеното по преписка с вх. № 513000-3020/2021г. по описа на СДВР, пр.пр. № 340/2021г. по описа на СРП постановление, с което е отказано образуване на наказателно производство, а също и от показанията на разпитания на страната на ищеца свидетел – И. П. Т.. Последният възпроизвежда в показанията си, че познава и двете страни, като изразява знание, че ищцата е теглила суми, които впоследствие е предала на ответницата, защото синът на последната бил студент по медицина и се нуждаел от средства за заплащане вноските по образованието си. Свидетелят разпитан потвърждава, че същите показания е дал и в хода на производството по пр.пр. № 340/2021г. по описа на СРП, в което съдът се убеди, след като по делото изиска и приложи горепосочената преписка. Потвърждава пред съда, че лично е бил с ищцата, когато е изтеглила сумите и ги е предала на ответника Н. Б. Н. – Б..

Твърденията на ищцата са че с ответника е сключила устен договор за заем, като след като е предадена сумата на ответника, той се съгласил да върне сумата, като заплаща вноските по кредита. Съдът установи, че изтегления кредит е с падеж до 13.03.2028г., което води до извод за неопределеност относно падежа за връщане на процесната сума. Следва да се отчете обаче, че ответникът не отрича договорната заемна връзка, като от изявленията ѝ имплицитно се извлича и признание за получаване на сумата, в предвид и усложнените отношения между страните. Следва да се посочи обаче, че самата искова молба има характер на покана за плащане. Съгласно чл. 240, ал. 4 от ЗЗД когато не е уговорен падеж с договора за заем, заемателят трябва да върне заетите пари в течение на един месец от поканата. По делото не са представени писмени доказателства за изпратена покана от ищцата до ответника, предхождаща подаване на исковата молба в съда, поради което последната, подадена в съда на 27.07.2022 г. има характер на покана и е връчена на ответника на дата 14.11.2022г., като от тази дата е изтекъл срок от един месец, който факт съдът съобразява на основание чл. 235, ал.3 от ГПК, предвид което вземането на ищцата за връщане от ответника на дадената му от нея заемна сума от 5000 лева е както ликвидно, така и изискуемо, т. е. доказано е и по основание и по размер. В тази връзка следва да се посочи и че съдът цени показанията на свидетеля Т., като логични и

последователни, относно фактите, свързани с предаване на процесната сума, и като допуснати в непротиворечие с новелата на чл. 164, ал.1, т.3 от ГПК. Съдът цени и самите изявления на ответника, които не отричат заемната връзка както и тези, че на Н. Б. Н. – Б. е предадена процесната сума.

По делото, въпреки изявленията на ответницата за извършени плащания, последната не доказва положителните факти по погасяване на процесната сума.

По всичко гореизложеното съдът намира така предявения иск за основателен, поради което следва да бъде уважен.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал.1 от ЗЗД право на разноси се поражда в полза на ищеца. На ищеца следва да бъдат присъдени разноси за държавна такса в размер на 200,00 лева, както и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лева, за реалното заплащане на което, съобразно постановките на т.1 от ТР № 6/2013г. на ОСГТК на ВКС са налице доказателства на л.8 по делото.

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Н. Б. Н. – Б., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на Е. Д. М., ЕГН *****, сумата от 5000 лв., представляваща дължима заемна сума по договор за паричен заем от м.03.2020г., сключен между Е. Д. М., като заемодател и Н. Б. Н. – Б., като заемополучател.

ОСЪЖДА Н. Б. Н. – Б., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на Е. Д. М., ЕГН *****,
сумата в размер на 800,00 лева, деловодни разноси в производството на основание чл. 78, ал.
от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от съобщаването на
страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____